

málních námitek uplatňují stížnosti nezákonnost naříkaných rozhodnutí také po stránce věcné, dovozující, že mezi A. M. a Em. V. a Léčebním fondem založen byl se všemi důsledky faktický poměr pojistný, a to řádnými přihláškami zaměstnavatele (zemského finančního ředitelství v Praze) k nemocenskému pojištění podle § 4, odst. 1., zákona čis. 221/25 a vzetím jich na vědomí Léčebním fondem, který trval až do odhlášek jmenovaných osob, oznamujících, že podléhají nemocenskému pojištění podle zákona čis. 221/24, a že do té doby nesl Léčebný fond pojistné risiko za pojištěnce a jejich rodinné příslušníky. Na podporu tohoto svého názoru dovolávají se stížnosti zdejšího nálezu ze dne 6. října 1924, čis. 2462/24 (Boh. A 3981/24). Stížnosti nejsou důvodné ani po této stránce. Podle § 4, odst. 1, zákona čis. 221/25, jsou zaměstnavatelé osob uvedených v § 1, písm. c), d) povinni osoby tv přihlašovati a odhlašovati způsobem předepsaným ve stanovách, které však v době, o kterou jde, ještě vydány nebyly. Je nesporné, že A. M. a Em. V. byli jako civilní zaměstnanci ve službě státní, podléhající pro případ nemoci pojištění podle § 1, odst. 1., lit. a) cit. zákona u Léčebního fondu rite přihlášení. Jejich pojistná povinnost trvala podle téhož paragrafu, odst. 1., lit. d), pokud nepodléhali nemocenskému pojištění podle zákona ze dne 9. října 1924, čis. 221 Sb. z. a n., nebo podle zákona ze dne 11. července 1922, čis. 242 Sb. z. a n. Jakmile však vstoupili do pojistné povinnosti podle zákona čis. 221/24, což je rovněž nesporné, pominul tím zákonný předpoklad pro jejich pojištění u Léčebního fondu. Poněvadž pak stanovy tohoto fondu, jak řečeno, dosud vydány nebyly a podle zákona na odhlášce zanikla pojistná povinnost u fondu není závislý, zanikla pojistná povinnost jmenovaných zaměstnanců u Léčebního fondu ipsa lege jejich vstupem do nového pojistného poměru, založeného podle zákona čis. 221/24. Tím pominul i důvod, aby si Léčebný fond podržel pojistné za ně přijaté, připadající na dobu po jejich vstupu do nového pojistného poměru.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 20. října 1930, č. 3467/29.)

Člen představenstva zapsaného společenstva s r. o. je podroben nemocenskému pojištění, je-li zároveň zaměstnancem společenstva, neboť zaměstnavatelem není představenstvo, nýbrž samo společenstvo jako samostatný právní subjekt, představenstvem toliko zastoupený.

(Nález nejv. správ. soudu ze dne 20. října 1930, č. 9354/30.)

K § 20, odst. 1., zák. č. 221/1924 Sb. z. a n.

Okresní nemocenská pojišťovna předepsala podle § 20, odst. 1., zákona č. 221/1924 Sb. z. a n. zaměstnavateli nemocenské, invalidní a starobní pojistné ve výši 258 Kč 74 h a kromě toho stejnou částku jako peněžitou pokutu z toho důvodu, že svého zaměstnance přihlásil až po uplynutí zákonné lhůty přihlašovací. V postupu stolic bylo stížnosti zaměstnavatelově vyhověno s odůvodněním, že citovaný předpis ukládá zaměstnavateli povinnost zaplatiti toliko ušlé pojistné a že trestní sankce pro nesplnění přihlašovací povinnosti jest obsažena v § 260 a v § 20, odst. 2., cit. zákona. Nejvyšší správní soud zamítl stížnost okresní nemocenské pojišťovny jako bezdůvodnou a uvedl mezi jiným toto:

Kdyby byl zákonodárce zamýšlel uložit zaměstnavateli kromě placení penízů rovnajícího se dlužnému pojistnému ještě náhradu stejného obnosu jako pořádkového trestu, byl by úmysl takový jistě výslovně a jasně vyjádřil a nebyl by pak měl důvodu vysloviti, že takováto pořádková pokuta nemá účinků, jež by jinak s pla-